

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหาและประเด็นปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองพื้นฐานที่ฝึกฝนการรับรู้และเข้าใจในการเมืองการปกครองระดับชาติที่ให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของตนเองและเป็นรูปแบบการปกครองที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละระดับต้นให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นซึ่ง ป็นการลดภาระในการให้บริการของรัฐบาลลงและการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบที่มีความใกล้ชิด และประชาชนในท้องถิ่นในการเข้ามีส่วนร่วมมากที่สุด ซึ่งมีการจัดตั้งเป็นทางพระราชบัญญัติของตำบลและการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2517 ประกาศใช้ในวันที่ 2 ธันวาคม 2537 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2534 เป็นต้นมา และกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2538 ทั้งหมด 618 แห่งทั่วประเทศ ต่อมาลดเหลือ 617 แห่ง เนื่องจากมีการขยายขอบเขต เทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี เข้าไปในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางคู้ อ.เมืองจังหวัด สุราษฎร์ธานี¹

และสืบเนื่องจากที่ อบต.จะเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นครอบคลุมทุก ๆ พื้นที่ของตำบลในปี 2541 ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับ อบต.ในป้องกันคือ การที่ อบต. ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาด้านการบริหาร และการที่ประชาชนในท้องถิ่นไม่ให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรวมทั้งการที่อบต.มีการบริหารงานที่ปิดตัวเอง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันซึ่งจะเป็นตัวกำหนดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ซึ่งจะส่งผลในการบริหารงานในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

¹ ชวงค์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2539).

โครงสร้างอำนาจหน้าที่และการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล²

เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่ง กระทรวงมหาดไทย ที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามาร่วมกันบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จำเป็นประโยชน์แกท้องถิ่น และราษฎรเป็นส่วนรวม อันจะเป็นทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบบประชาธิปไตยด้วยวิธีจัดให้มีสภาตำบลและคณะกรรมการตำบลขึ้น

วันที่ 1 มีนาคม 2509 กระทรวงมหาดไทย ได้ออกคำสั่งที่ 275/2509 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน (ฉบับที่ 2) ขึ้น โดยรวมคณะกรรมการตำบลและสภาตำบลเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน เช่นเดียวกับแบบการปกครองของสุขาภิบาล ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเมืองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติรับหลักการ

วันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 แก้ไขปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบลและให้ปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายใน 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในขณะนั้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน

อย่างไรก็ตาม ฐานะของสภาตำบลยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยย่อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ มท 0309/ว 438 ลงวันที่ 29 กันยายน 2509 ค่วนมาก ที่ มท 0309/ว 92 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2510 และหนังสือกรมการปกครองที่มท 0309/10898 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2510

การที่สภาตำบลไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหาร รัฐบาลจึงปรับปรุงฐานะของสภาตำบลเสียใหม่ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

² ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่น (กรุงเทพมหานคร: สมาคมนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิมพ์ครั้งที่ 2 2539/หน้า 198-202.

ตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 6 และยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 43 ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 44

พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก. ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537

เกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

องค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 40 และมาตรา 95 ให้พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และให้โอนบรรดางบประมาณทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 41 และ 95 วรรคสี่

กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามนัยมาตรา 40 และมาตรา 95 แห่ง พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จำนวน 618 ตำบลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันเดียวกัน

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล³

การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้ของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

องค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 40 และมาตรา 95 ให้พ้นสภาพแห่งสภาตำบล นับแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้องของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 41 และ 95 วรรคสี่

สภาตำบลนิติบุคคลยังไม่ถือว่าเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ถือว่ามีความสำคัญในการที่จะเปลี่ยนเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบล จะมีรูปแบบคล้ายกับสภาผู้แทนราษฎรของประเทศ อันประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล (มาตรา 44)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 45) ประกอบด้วย

สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่

- 1.1 กำนัน
- 1.2 ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านในเขตตำบล
- 1.3 แพทย์ประจำตำบล

สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้ง ราษฎรเลือกตั้งตัวแทนหมู่บ้านละ 2 คน โดยมี

วาระการดำรง

ตำแหน่งคราวละ 4 ปี

³ ตระกูล มีชัย สภาตำบล (กรุงเทพมหานคร : เอกสารการวิจัยสถาบันนโยบาย), หน้า 197-

คุณสมบัติของผู้เลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกฎหมายได้กำหนดไว้ (มาตรา 47) ให้ถือคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับสภาตำบล ทั้งนี้รวมถึงเหตุแห่งการพ้นจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ในส่วนการเลือกตั้ง ได้กำหนดรูปแบบการเลือกตั้งแบบหาร์หรือโดยวิธีลับ คือให้มีการสมัครรับเลือกตั้ง การพิมพ์บัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้ง กำหนดวัน-เวลา การลงคะแนนมีคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการเลือกตั้งโดยเฉพาะและใช้บัตรเลือกตั้งในการลงคะแนน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ตามมาตรา 47 ให้มีลักษณะเช่นเดียวกับสภาตำบลกล่าวคือมาตรา 10 ให้นายอำเภอจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งเป็น

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งเลือกสมาชิกสภา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี และเลือกสมาชิกสภา ซึ่งคนหนึ่งเป็นเลขานุการ(วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี) สมาชิกสภา ๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้างต้นทั้ง 3 ตำแหน่งจะได้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการบริหาร(มาตรา 50 และมาตรา 57)
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม(1) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นตำแหน่งเมื่อ (มาตรา 47) โดยนอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังพ้นตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก
- (3) มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

- (4) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล
- (5) สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามี ความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบลมติดังกล่าว ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
- (6) นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา 9 หรือมิได้ประจำอยู่ในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้ง เป็นเวลาดำเนินการ 61 เดือน หรือขาดการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่าบกพร่องในทางความประพฤติ

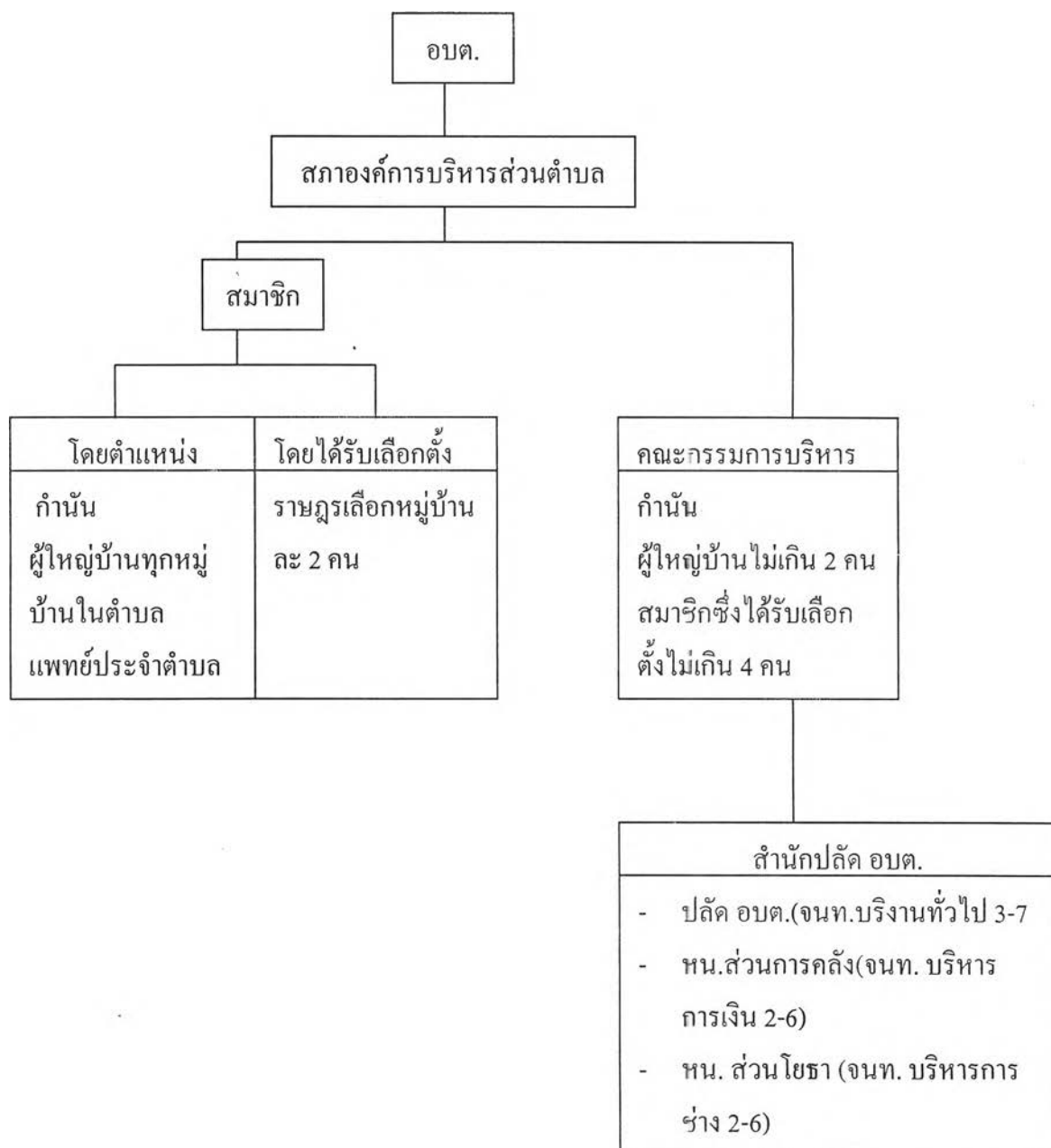
บทบัญญัติในข้อ (4) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือในกิจการที่กระทำ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลผู้ก่อนดำรงตำแหน่ง

2. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอแต่งตั้งจาก (มาตรา 28)

- (1) กำนัน
- (2) ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน
- (3) สมาชิกสภา ฯ ซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน

บุคคลใน (2) และ (3) แต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้คณะกรรมการบริหารเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหาร และอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ คณะกรรมการบริหารดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี (บทเฉพาะกาล มาตรา 95 กำหนดให้ 4 ปี) นับแต่วันที่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ใช้บังคับ ให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (มาตรา 64)

- (1) สภาก่อตั้งกรรมการบริหารส่วนตำบลสิ้นอายุหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 32
- (3) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก
- (4) พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47
- (5) ดำรงตำแหน่งเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (6) สภาก่อตั้งการบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตาม (1) ให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาม (6) ถ้าเกี่ยวกับกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกนั้นออกจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 59)

- (1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ สอง ครั้ง
- (4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

และประธานกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล คือเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 60)

การบริหารของคณะกรรมการก็บริหารในอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมีหน้าที่หลายประการตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66)

และองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (มาตรา 67)

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- (6) ส่งเสริมการพัฒนารสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) ค้ำครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดังต่อไปนี้(มาตรา 68)

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

อย่างไรก็ตามเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางแต่ก็ไม่ใช่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ ภายในตำบล แต่ก็ต้องแจ้งให้้องค์การบริหารส่วนตำบลล่วงหน้าตามสมควร (มาตรา 69) นอกจากนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิขอรับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา 70)

การออกข้อบังคับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 71)

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถออกข้อบังคับได้เท่าที่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ้องค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับเกินห้าร้อยบาท ร่างข้อบังคับนั้นจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการบริหาร หรือสมาชิกสภาองค์การ

บริหารส่วนตำบล และเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบลแล้ว ก็ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติตำบลต่อไป

แต่ในกรณี ที่ร่างข้อบัญญัติตำบลใดไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอก็ให้นายอำเภอส่งคืนร่างข้อบัญญัติตำบลดังกล่าว ภายใน 15 วัน นับถือได้รับร่างนั้นมาให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทบทวนแต่หากเป็นร่างข้อบัญญัติตำบลไม่มีโทษปรับแล้วสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งสมาชิก 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ยื่นยันก็ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศใช้ได้เลย แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยื่นยันภายใน 30 วัน นับแต่ได้รับร่างข้อบัญญัติตำบลคืน หรือยื่นยันน้อยกว่า 2 ใน 3 จำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ก็ให้ร่างนั้นตกไป

การดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 58 บัญญัติว่า ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากกำนัน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน สี่คน ทั้งนี้ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 59 กล่าวคือ บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบลรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ถือว่าเป็นฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเจริญรุดหน้าต่อไป คณะกรรมการบริหาร นี้ประกอบไปด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เกิน เจ็ด คน คือ กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งอีกไม่เกิน 4 คน แจกอย่างไรก็ตามสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลน้อยกว่า 7 คนก็ได้

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้นายอำเภอเรียกประชุมสภา อบต.ภายใน 45 วัน นับแต่การเลือกตั้งสมาชิก อบต.โดยนายอำเภอเป็นผู้เปิด - ปิด การประชุม (มาตรา 53 และมาตรา 54) กรณีดังกล่าวเนื่องจาก ยังไม่มีการเลือกตั้งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานองค์การบริหารส่วน ตำบล อย่างไรก็ตาม มาตรา 54 ก็กำหนดให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เรียก ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดประชุมในกรณีปกติ โดยมาตรา 53 กำหนดให้ปีหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมัยประชุม สามัญสองสมัยเป็นอย่าง น้อยแต่ต้องไม่เกินสี่สมัย ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้กำหนดในวันเริ่มสมัยประชุม สามัญ ประจำปี

ในการประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ ให้กำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายไปอีก ต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ (มาตรา 53) นอกจากนี้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเปิด ประชุมสมัยวิสามัญ เมื่อมีเหตุจำเป็นที่เป็นประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้ที่มีสิทธิ ขอเปิด มีดังต่อไปนี้

1. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ประธานกรรมการบริหาร
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ทั้ง 3 ประเภทสามารถยื่นคำร้อง ต่อนายอำเภอขอให้เปิดประชุมสมัยวิสามัญโดย กำหนดไม่เกิน 15 วัน ถ้าจะขยายเวลาไปอีก ต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

3. การจัดโครงสร้างองค์การบริหารภายในขององค์การบริหารส่วนตำบล

กระทรวงมหาดไทยได้จัดองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น ตามรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยแต่ละชั้นมีโครงสร้างองค์การบริหารและจำนวนพนักงานส่วนตำบล แยกต่างกัน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 7 จะมีการแบ่งส่วนหน่วยงานและบุคลากรมากที่สุด ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 จะมีการแบ่งส่วนหน่วยงานน้อยกว่าและมีพนักงานส่วน ตำบลน้อยกว่า ซึ่งจะแสดงให้เห็นดังตารางดังต่อไปนี้

4. การจัดทำงบประมาณและรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

งกรอบอัตร ตำแหน่งของพนักงาน ส่วนดี เบล่ง แนนท เมชันขององก์กรบริทรส่วนดี เบล

ชื่อตำแหน่งและสายงาน	ตำแหน่งที่จะบรรจุแต่งตั้งจำแนกตามชั้นอบต.					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
อบต. (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-7)	●	●	●	●	●	ให้แต่งตั้งตามชั้น ชั้น 1-3 ระดับ 3-7, 3-5
ปลัด อบต. (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-6)	●					
ปลัด อบต. ผู้อำนวยการ (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป)	●	●				ชั้น 1-3 ระดับ 1-4 1-3
ผู้อำนวยการ (เจ้าพนักงานธุรการ 2-5)	●	●				
เจ้าหน้าที่ธุรการ 1-4	●		●	●		
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1-4	●	●				
นิติกร พนักงานนิติกร (นิติกร 3-5)	●	●				
การคลัง ผู้อำนวยการคลัง เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 2-6)	●	●	●	●	●	ชั้น 1-3 ระดับ 2-6 2-4, ชั้น 5

ชื่อตำแหน่งและสายงาน	ตำแหน่งที่จะบรรจุแต่งตั้งจำแนกตามชั้นอบต.					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
<p>บประมาณ</p> <p>งานงบประมาณ (เจ้าพนักงานการเงินและ</p> <p>๒)</p>	●					
<p>จัดเก็บรายได้</p> <p>งานจัดเก็บรายได้ (เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้</p> <p>หน้าที่จัดเก็บรายได้ 1-4</p>	●	●				
<p>การเงินและบัญชี</p> <p>งานการเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงิน</p> <p>บัญชี 2-5)</p> <p>หน้าที่การเงินและบัญชี 1-4</p>	●	●	●			
<p>โยธา</p> <p>นำส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 2-6)</p> <p>โยธา</p>	●	●	●	●	●	ชั้น 1-3 ระดับ 2-6, 2-4
<p>งานโยธา (วิศวกรโยธา 3-5)</p>	●					

ชื่อตำแหน่งและสายงาน	ตำแหน่งที่จะบรรจุแต่งตั้งข้ามเขตตามชั้นอบต.					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
ช่างโยธา 2-5 ช่างโยธา 1-4 สาธารณสุข นำส่วนสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข สาขาภิบาล นํ้างานสาขาภิบาล (นักวิชาการสาขาภิบาล 3-5)	● ● ● ●	● ●	●			
ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ นํ้างานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (พยาบาล รพ 3-5) นํ้างานสาธารณสุขชุมชน 2-4	● ●					
21 ตำแหน่ง 18 สายงาน 21 อัตรา	21 ตำแหน่ง	12 ตำแหน่ง	6 ตำแหน่ง	4 ตำแหน่ง	3 ตำแหน่ง	

ที่มา กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง, “แนวทางการปฏิบัติงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2539,

สภาพปัญหา อบต. กับการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแนวคิดและการวิจัยของ Robert D. Putnam⁴ ในเมืองของประเทศอิตาลี ในในด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการสร้างประชาธิปไตยและความสำเร็จในการบริการงานของผู้บริหารเมืองต่างๆ นั้น การวิจัยดังกล่าวค้นพบว่าเมืองทางตอนเหนือของอิตาลีได้แก่ toentino Lombadiu, Vcueto, Emilia-Pomagna ซึ่งมีรูปแบบการบริหารงานและการปกครองที่มีลักษณะเป็นประชาธิปไตยซึ่งประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองและการบริหารงานของเมืองนั้นจะมีการบริหารงานและแนวทางการเมืองที่ดีและมีการพัฒนาที่มากกว่าเมืองทางตอนใต้ได้แก่ Molise, Pugli, Busilicata ซึ่งมีรูปแบบการปกครองในลักษณะที่เป็นประชาธิปไตยน้อยกว่าเมืองทางตอนเหนือซึ่งทำให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและการบริหารงานของเมืองน้อยจะส่งผลให้การพัฒนาเมืองเป็นไปได้ช้าและมีการขัดแย้งและแตกแยกในทางการเมืองในส่วนภูมิภาคของเมืองต่างๆ

จากการศึกษาของ Robert D. Putnum คณะวิจัยพบว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน นอกเหนือจากปัจจัยด้านการจัดโครงสร้างเป็นประชาธิปไตยโดยรัฐที่เปิดโอกาสให้ประชาชนแล้วในด้านการสร้างวัฒนธรรมในลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นโดยปัจจัยในด้านต่าง ๆ อาทิวัฒนธรรมความเป็นอยู่ วิถีชีวิตของสังคมอีกทั้งคณะวิจัยค้นพบว่าการที่เมืองที่ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและการบริหารงานของรัฐนั้นจะทำให้คณะผู้บริหารเมืองนั้นๆ เกิดการถูกตรวจสอบและควบคุมจากประชาชนอยู่เสมอจึงร่วมมือกันสร้างผลงานให้ปรากฏเพื่อคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในครั้งต่อไป รวมไปถึงประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและริเริ่มสิ่งแปลกใหม่ให้ผู้บริหารเมืองได้ดำเนินการพัฒนาเมืองในด้านต่าง ๆ ได้ จึงทำให้เกิดการพัฒนาที่มากกว่าเมืองที่ถูกจำกัดการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยโครงสร้างและผู้บริหารของเมือง

การศึกษาวิจัยของ Robert D. Putnum ในโครงการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นประเด็นสำคัญที่น่าจะนำตัวอย่างการศึกษาดังกล่าวมาพิจารณาและวิเคราะห์ถึงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของความด้อยประสิทธิภาพในการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวซึ่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำแนวคิดของ Robert D. Putnam มาศึกษาวิจัยเพื่อ

⁴Robert D.Putam "Malxing Democracy Work" CIVIC TRADITIONS IN MODERN ITALY, Princeton University Press New Tersey,1992.

พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้เพียงพอรวมทั้งสามารถสร้างการพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้นซึ่งเมื่อพิจารณาจากโครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว สามารถพิจารณาถึงความสำคัญได้ดังนี้

ด้วยเหตุนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนารูปแบบการปกครองสภาท้องถิ่นในอนาคต เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลได้ถูกจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เป็นผลให้สภาตำบล จำนวน 6,216 แห่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล.และวันที่ 30 พฤษภาคม 2538 มีสภาตำบลได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 618 แห่ง ทั้งนี้ทำให้สภาตำบลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนตำบลขั้นพื้นฐานมีฐานะเป็นนิติบุคคลรวมทั้งสิ้น 6,834 แห่ง ทำให้มีความเป็นอิสระและรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการได้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงไว้ดังนี้⁵

1). สถานภาพ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน จากเดิมที่เป็นผู้เฝ้าตามธรรมชาติของท้องถิ่น จะเปลี่ยนเป็นตัวแทนของราชการและเป็นนักการเมืองระดับท้องถิ่น ประชาชนจะขาดผู้นำที่เป็นตัวแทนของตนกระทั่งทำให้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนเองเกิดความสับสนในอำนาจหน้าที่ของตน

2). งบประมาณของสภาตำบล จะก่อให้เกิดงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการใช้จ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนได้โดยตรง จากเดิม งบประมาณในส่วนนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอในการอนุมัติงบประมาณ จะก่อให้เกิดความสับสนระหว่างประชาชนและผู้บริหารอบต.

3). การกระจายรายได้และการสะท้อนของการเงินจะหมุนเวียนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการรับเหมาและก่อสร้างระดับท้องถิ่นจะมีงานทำมากขึ้นแต่ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์ จากกระแสเงินสดนี้โดยตรงหากปราศจากการตรวจสอบหรือติดตาม

⁵ ตระกูล มีชัย สภาตำบล (กรุงเทพมหานคร:เอกสารการวิจัยสถาบันนโยบายศึกษา,2537).

4). ด้านการจัดสรรทรัพยากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาพื้นที่หมู่บ้านต่าง ๆ จะก่อให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน ไม่เสมอภาคกัน รวมทั้งไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดว่าจะจัดสรรงบประมาณลงในหมู่บ้านใดหรือจะใช้วิธีการหมุนเวียนไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ หรือกระจายงบประมาณในลักษณะปูพรมให้ทั่วทุกหมู่บ้าน อย่างเช่น โครงการพัฒนาตำบลสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากหมู่บ้าน ต่าง ๆ และผู้ใหญ่บ้านต่างมุ่งจะนำงบประมาณเข้าหมู่บ้านของตน อาจมีการเกาะกลุ่มหมู่บ้านเพื่อรวมกลุ่มคะแนนเสียงลงมตินำงบประมาณลงกลุ่มหมู่บ้านของตน ในลักษณะเช่นนี้ความแตกแยกต่างแบ่งกลุ่มแบ่งฝัก จะเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากสภาพปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจาก การกระจายอำนาจของรัฐให้แก่ท้องถิ่น โดยการยกฐานะของสภาตำบลให้เป็นองค์กรนิติบุคคลในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลจะทำให้สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นลดความรุนแรงหรือแก้ไขปัญหาก็ได้โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในองค์การบริหารส่วนตำบลมิใช่แต่การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เท่านั้น แต่ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลการทำงานขององค์กรโดยตรง ทำให้ประชาชนสามารถเรียนรู้อำนาจหน้าที่ของตนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้อำนาจหน้าที่อีกครั้งในการควบคุมดูแลในการใช้งบประมาณและการจัดสรรงบประมาณและโดยการพัฒนาคำบลเพื่อให้กระจายครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกันมิให้เกิดการผูกขาดอำนาจขึ้นซึ่งจะส่งผลให้การบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อตำบล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง

วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในชุมชน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในชุมชนของ อบต. ในด้าน ผลกระทบที่มีต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ของ อบต. ของประชาชน

2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงาน อบต.

3. เพื่อศึกษาปัจจัย ในการส่งเสริมประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะของ อบต.

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า

“อบต. ที่มีวัฒนธรรมทางการเมือง แบบมีส่วนร่วม หรืออีกนัยหนึ่งคือมีประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานของอบต. จะทำให้การบริการสาธารณะของ อบต. มีประสิทธิภาพมากกว่า อบต.ที่ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย”

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองระหว่างประชาชนตำบลบ้านมะเกลือ อ.เมือง กับตำบลบ้านหนองโพ อ. ตาคีรี จ.นครสวรรค์ โดยเน้นเฉพาะแง่มุมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการของ อบต.

นิยามศัพท์

1. วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง รูปแบบ แบบแผนการประพฤติปฏิบัติทางการเมืองหรือประชาชน ในชุมชน
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น หมายถึง กิจกรรมที่คนในชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในการบริหารงานของอบต. ในที่นี้จะเน้นการศึกษาการมีส่วนร่วมช่วยในการให้บริการสาธารณะ
3. การให้บริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่อบต.ได้ทำเพื่อบริการแก่ชุมชนในท้องถิ่น เช่นการสร้างถนน , สร้างบ่อเก็บกักน้ำประปาในหมู่บ้าน.

โครงสร้างวิทยานิพนธ์

บทที่ 1 บทนำกล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของสภาพปัญหา วัตถุประสงค์ ของการศึกษา สมมุติฐานของการศึกษา ขอบเขตศึกษาวิธีการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา นิยามศัพท์ และการนำเสนอเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการของการศึกษาโดยภาพรวม

บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี ที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นกรอบของแนวความคิดที่ใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษากล่าวถึง วิธีการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาคำตอบในการศึกษาได้แก่ การออกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของตำบลบ้านมะเกลือ และ ตำบลหนองโพน้ำ เสนอข้อมูลพื้นฐานและลักษณะทั่วไปของประชาชนและลักษณะของตำบลบ้านมะเกลือและตำบลหนองโพรวมทั้งรูปแบบการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสอง

บทที่ 5 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและ ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทั้ง2แห่งเพื่อให้ทราบถึง ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง และเปรียบเทียบ อบต.ทั้งสองโดยใช้ตัวแปรตามที่ตั้งเอาไว้เพื่อชี้ความแตกต่างของ อบต.ทั้งสอง โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ประกอบ

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะเป็นการอภิปรายผลการศึกษาที่ได้ทั้งหมด และนำเสนอข้อคิดเห็น เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้อง